

Sadun ihme

Moneen mieleen on iskostunut käsitys, että satu olisi toden vastakohta, valhetta. Se joka rajoittuu elämässään pelkkään aistiminään, sulkee minuutensa ulkopuolelle merkittävän osan ihmisolemustaan. Epätotuuden maailma ympärillämme luo kollektiivista harhaa siitä, että vain konkreettiset asiat ovat todellisia. Valitettavasti elämässä on liian vähän satua ja taikaa.

Olemuksessamme on kerros, jossa aistien luoma konkretia liukuu kohti sielumme satua. Se on samaa mielen kerrostumaa, joka löytyy valveen ja unen välimailta, mutta satu ei ole unelmointia vaan tietoista siirtymistä tuolle alueelle. Tämä mielen alue on itsessään täyttä totta, ja ehdottoman tarpeellinen ja hyväksyttävä. Sitä ei pidä kieltää, päinvastoin, se tarvitsee huomiota ja sitä pitää aktivoida.

Vanhat myyttiset tarinat ovat monelle ensimmäinen askel satuun. Useat niistä kohoavatkin viisautensa suorastaan ihmiskunnan pyhien kirjoitusten joukkoon. Mutta satu on enemmän kuin tarinat. Se on kaiken järjen melun keskellä psyykelle välttämätön lepo, kepeä mielen-tila. Ja vieläkin enemmän: satu on portti Sinne ja Sieltä. Älä kysy minne, niin se aukaisee ihmeet.

Kun avaamme portin satuun, pääsemme sisään luovaan, intuitiiviseen maailmaan. Hyväksymme konkretian ulkopuolella olevia asioita ja huomaamme niiden hyvää tekevän vaikutuksen. Annamme kenties oman satuminämme pikkuhiljaa toteutua myös materian maailmassa.

Kun astumme sadun portista, pääsee sisimpämme toimimaan entistä laajemmin. Oma-tunto herää. Hyvyys, rakkaus ja avoimuus saavat valtaa. Ja niiden positiivinen vaikutus elämään on todellinen. Uutta luova vapaus saa tilaa ja yllättäen sen huomaa toimivan myös ympärillämme. Se voi tuntua ihmeeltä ja taialta... ja sitä se onkin – mutta totta.

Kun annamme sadun tulla portista luoksemme, se ruokkii tiedostamatonta meissä ja pääsee sitä kautta mukaan myös tietoiseen toimintaan. Sieltä virtaa sanoilla selittämätöntä viisautta, joka sopusoinnussa sydämen kanssa tuo hyvän olon. Kun annamme sadun tulla, tietoisuutemme laajenee herkille alueille, joissa vanhat kovat säännöt eivät enää päde.

Elämään tulee täyttymyksellinen tunne kun mieli ei törmäile ahtaisiin rajoihin vaan antaa ihmeille luvan tapahtua. Tällä olemisen alueella pienen suuruus saa merkityksen. Pienestä ja heikosta löytyy suuren siemen, jonka voima nousee kaiken olevan kunnioittamisesta. Mittakaavat ja hierarkiat heittävät häränpyllyä. Ei tarvitse matkustaa maapallon toiselle puolelle ihmeitä ja kokemuksia etsimään, kun jännittävät valtakunnat avautuvat siinä missä olet. Hyttynen saa persoonan ja ansaitsemansa arvon.

Tämä on sitä elämää, jossa kerjäläinen on kuningas ja hyvät haltijat kulkevat kanssamme. Yhtäkkiä tontut ja keijut ovat ympärilläsi. Alkaa leikki.

Heikki Juutilainen

ULTRA 12/2010